

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.46
 Pol leta „ 2.20
 Četrto leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tistop-
 no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
 7 „ „ „ „ 2 „
 6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke pa prostoro

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 3 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12. I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim so naročnina kužna, ako se oglase pri opravištvu.

Vivat, floreat, crescat!

(Konec.)

Pa pustimo v stran vso take in onake obzire, in vprašajmo na kratko: Ali ne bi italijansko vseučilišče v Trstu samim Italijanom škodovalo?

Razhajivo za Italijane je, a vender je potrebno staviti to vprašanje, katero bi jako bistroutni Italijani, če bi ne bili razvajeni po nekdanjih razmerah, lahko sami stavili. Trst je trgovinsko mesto z italijanskim občevalnim jezikom, ki se po vseh sredozemskih pomorskih mestih celo do Male Azije govori. V to mesto prihaja kupčevat vsaka vrsta narodov, in izmed teh so trije, kateri si prištevajo Trst v narodnem oziru: Italijani, Slovenci in mogočni Nemci. Resnica pa je, da med tržiškimi zidovjem so in bodo v večini Italijani, kar bo vselej mestno zastopstvo tržiško pričelo; tudi je res da Tržačani ne morejo zapustiti svojih zidov in kužno-soparnega mestnega zraka, da bi ne stopili na deželo, ki je slovenska in zavodno slovenska; konečno ve vsakdo, da Nemci naslanjajo se na znano geslo: „das Vaterland muss grösser sein“, če tudi so bolj prijazni Italijanom, kot Slovencem, bodo zmirom z Bismarkom trditi: Trst mora ostati nemško mesto! Postavimo, da bi se res v Trstu napravilo italijansko vseučilišče, dohajalo bi tjo ali veliko ali majhno število italijanskih mladenčev v starosti, v koji je človeku sploh cela zemlja preozka, v koji mladeniška jasnost ne pazi na uzrok in nasledek, v koji vroča mlada kri in pogum in domišljija — posebne pri Italijanih — slika vsakemu kot kaj posebno junaškega uganjati razne burke in z razmršenimi lasmi vikati: „Živela domovina!“

To vse bi avstrijske oblasti že lahko s preračunjenimi hladnimi sredstvi odklanjale in le potomeci bi videli nasledke. Ali drugačna je stvar nasproti množici navadnega ljudstva.

Na eni strani mladenčji, ki si zbirajo po težavnih in dragih studijah dragocen zaklad, sebi in starišem v nado, domovini v ponos — na drugi strani slovenski težaki in rokedelci v mestu, nevedai slovenski poljedelci na deželi, žalostni spomini na smrt tržiškega mladenčca Parisi-ja, in po Benečanih razgojdeni, skalnati Kras, ki spominja Mojzesove postave, ki postavlja kot smrtne kazni kamujanje: to je strašna slika, katera bi naznanjena v milanskem listu: La capitale morale (obsodba na moralno smrt). Ali Italijanom v Avstriji naj le zida država vseučilišče!

LISTEK.

Zadnji dan šolskega leta

deorazredne zasebne ljudske šole v Gorici, sestavil re-
 roučitelj g. Zorn, govorila pri javni poslušnji
 učenka Sever.

Prijetna jesen, ko z darovi
 Bogatimi približa se;
 Ravna, ko plodna in bregovi
 Nam žita, grozdja obrodé;

Ko s polaih vėj kmet sadje zrelo,
 Raz vinsko trte trgat sad;
 Ko žita zlatega veselo
 Poklada snopjé sklad na sklad;

Tedaj povrnen mu obilo,
 Poplaščen trud mu je in znoj;
 Prestati, kar do stlej mu bilo,
 Pozábljeno je vse — takej

Lopato, koso, srp, motiko
 Vesél iz trudnih dene rok,
 Hvaleč njegá, ki dal toliko
 Pridelkov mu: dobrotni Bog.

Ker pa Trst ni mesto, v katerem bi moglo vapošno in koristno in blagonosno biti kako vseučilišče, morali bi mi Slovenci odklanjati ono mesto, tudi če bi na nameravali postaviti tjo oni znanstveni zavod; in ni prav, če Italijani za se to tirjajo, za kar bi niti mi ne marali. Naše geslo je: Svoji k svojim; Italijani tirjajo si učilišče v katerem mestu na Tridontinskem, spominjaje se besed, ki jih je izrekel Petrarca: Provida natura, che le Alpi posti fra noi e la todesea rabbia; (Previdna narava, ki si postavila planino med nas in nemško jezo); mi Slovenci pa bomo tirjali vseučilišče v Ljubljani in today bodo vzajemno učencjaki obeh narodov odkrilosrečno in navdušeno vikali:

Vivat, floreat, crescat!

Dopisi.

V Podgori, 24. julija. — Marsikaj lepega je bilo že čitati po časopisih o podgorški občini, pa dovoljeno naj bodo še meni opisati, kako lepo cerkveno slovensnost so obhajali Podgorci preteklo nedeljo. Zvonik je bil okinčan z narodno, cosarsko, deželsko in papeško zastavo. Od glavne ceste do cerkve bilo je vso z mlaji in raznimi zastavami okrašeno. Točno ob 8. uri zagrmelo toniči naznanjevalo, da je cerkvona slavnost pričela. Na leco pride ó. g. dr. Mahnič ter tako gniljivo govori o Lurški Materi Božji, ktere podoba je bila ravno ta dan prvič v cerkvi ljudstvu izpostavljena in blagoslovljena, da je večina ljudstva se solzila, posebno ko je navajal čudeže, ki so se pred Marijino podobo godili.

Po pridigi je bral g. dekan iz Ločnika sveto mašo, pri kateri sta služila domači in povmski vikar. Petje je poskrbel organist Bajt, kateri je nekđaj orglav na Placuti v Gorici, v malem času tako dobro, da se je čuditi. Zatorej naj bodo organistu in pevcem tu izrečena javna pohvala.

Po maši se začne procesija v nenavadno lepem redu. Za nebesom sta šla gg. župan in podžupan za njihna pa več parov žensk. Za temi so nosle 4 druge belo oblečene deklice kip Matero Božjo Lurško, 4 belo oblečene deklice z lepimi svečami so pa spremljaje rožni venci molile, litanije in neko Marijino pesem pele, tako, da so pozornost vse procesije na se obračale. Res, veličastno je bilo videti Marijo stati na svojem „trouu“, in klečeče deklice okol nje.

Po končanem blagoslovu, postavi g. vikar Mater Božjo na oltar, in zopet so se razlegali milo do-
 noči glasovi Mariji Devici v čast.

Omenim naj še, da tukej nobena ženska ne gre iz cerkve, dokler ne odidejo vsi možki. Za kar gre čast g. vikarju in g. županu, katera kaj lepo vzajemno postopata v vseh zadevah. Ljudstvo se je popolnoma udalo gospodu vikarju in ga prav špoštuje, ker vidi, kako se on žrtvuje za blagor občinstva.

Po popoldanski službi božji so se zbrali pevali s pevovodjom na kozarček vina pri katerem so marsikatero lepo narodno pesem zapeli, kar je v Podgori čisto novo. Zatorej kličem pevovodji in pevcem: krepko nadaljujte težko započeto delo, kajti narod Vam bodo hvaležen, da ste začeli orati lodino. To bode Vam in občini v čast. Vi, p. n. častiti občinarji sploh, pa pridno probirajte časnike in knjige, kakor ste začeli, da si svoj um še bolj zbrusite, da Vas ne bo mogel kak pritopenec za nos voditi in razširjajte željo, katero ste začeli gojiti, da napravite bralno društvo, v katerem boste skupno delali za narodno sveto stvar.

Na delo rojaki, na nogo možje,
 Na delo moj narod, od kraja —
 Glej drugim kdaj ustalo solnce je že —
 A nam še le zarja ustaja!

y.

Iz goriške okolice, dne 30. julija 1887. (Pre-
 mišljevanje o plesu.) Mod ona zla, katera je naše lju-
 stvo od prednamcev podedovalo in ga fizično, gmotno
 in naravno uničujejo, se po vsej pravici prištevajo ples,
 kakoršen se dandanes na deželi med kmeti verši. Po-
 glejmo najprej, kako in kodaj se na kmetih pleše!
 Največ se na kmetih pleše ob nedeljah; zdaj v po-
 letnem času od 3. oziroma 4. popoldne tako dolgo,
 dokler je kaj moči. Plešejo pa ne več onih starih
 počasni se gugajočih plesov, temuč neki hitri ples,
 katerega ne vom imenovati; a to pa vem, da pri
 taki hitrosti bi se še pozimi moral lež tajati. Na-
 sledki tega so, da se vsaka še tako trdna človeška
 narava pri tem ugonobi in da skoraj vsi spretni ple-
 salci in plesalko to svojo lahkomišljenost z zgodnjim
 grobom ali z životarjenjem plačajo. Posebno pa de-
 kleta pri tem plesu terpe, ker grado iz rok v roko,
 dokler da jih nazadnje plesalci ugonobe; ter so pro-
 grejejo in prehlade, dobe neozdravljivo bolezen in —
 requiescat in pace.

Jaz trdim, da nobena plesalka, katera mnogo

Tako i nam: po času setve —
 Je prišel zaželjeni čas:
 Je prišel čas trgatve, žetve,
 Veseli, srečni čas za nas!

Prešlo je jedno šolsko leto,
 Minul je trud in vse skrbi;
 Sreč učenk zahvale vneto,
 Se konca danes veselí. —

Pognálo klasje je rumono;
 Sreča in dlana in duhá
 Iz zrnja, ki bilo vsajeno
 Nam v brazde uma in sreča.

Poplašala je trud obilo
 Dekletom pridnim šola ta,
 Prejele drago smo plačilo
 Blagost sreča, bistrost duhá.

To — klasje je; — največe cene,
 Najdražji pač je to zaklad,
 Nam dražje ni reči nobene,
 Ukrasti te ne more tat!

V snopič danes me to klasje
 Radostno smo pospravile,
 Pred vse, kolikor tukaj Vas je
 Pridelko te razstavile, —

Pridelke svoje, — no! marljiva
 Čeprav je bila ta in ta,
 Saj nič ni, kdor sadi priliva,
 Le Bog samó, ki rasti dá.

Bogú naj prva hvala torej,
 Ki zrnu uka dal je rast,
 Za vse, kar prišlo nam od zgoraj
 Naj prva njemu bude čast!

Za Bogom hvalo pa največe
 Vsem onim tu izrekamo,
 Ki v časen prid in večno srečo
 Prav skrbno nas učili so!

Bog óne tudi blagoslovi
 Dobrotniki, ki naši so,
 Kateri šolo to zdarovi,
 Skrběč za njo, vzdržujejo!

Darov nadaljnih da določne
 Postanemo učenske me,
 Obljubo dajemo hvaležne,
 Da dobre, pridne bomo vse! —

Prešlo je šolsko leto eno,
 Minul je trud in vse skrbi;
 Bog daj, da seme uka v nas vsajeno
 Ze večnost sad nam obrodi!

obiskuje sedanja plesišča, ne učka niti polovice ženske navadne starosti. Koliko to upliva na človeštvo, naj sodijo oni, katerim je blagor ljudstva mar in imajo zanj skrbiti. Skušnja uči, da bolno drevo ne obrodi dobrega zdravega sadu; tako je tudi tukaj — ako je mati bolehná, tudi otroci ne morejo biti zdravi. Ako poprašamo, zakaj boleha uni, nekdanji tako krepki mladeneč, in zakaj je umrla una čvrsta deklica, navadno dobimo odgovor, tu in tam je plesal ali plesala, se prihladil in zbolel ali umrl, ali pa kašlja in kašlja, dokler se — izkašlja — Da naše ljudstvo na kmetih telesno onemaguje, je več ples nego delo uzrok.

Koliko potrebnega denara so za ples potratili, je tudi vredno opomniti. Če je v bližnji ali v domači vasi ples, morata sin in hči imeti novo gizdavo, maškari podobno obleko. Če fantje ne morejo po pošteni poti priti do denarja, ga pa od svojih staršev po sili izvečejo, ali jih okradejo. Z eno besedo, kedar je ples, mora biti tudi denar. Pa ta donar! kako ga porabijo? morda za telesno okrepčanje — o ne, vporabijo ga za svoje telesno ubijanje; mučijo se bolj kakor pri najhujšem delu. Ko bi v vsaki vasi tisti denar, ki ga za ples porabijo, obrnil za drugo koristno napravo, koliko bi bilo to vredno! Tako pa gre za prazno, nič vredno, zdravju škodljivo razvozeljevanje, katero nima večje vrednosti, kot lepo pono na vodi.

Koliko plesi škodujejo pravemu dostojnemu obnašanju, je vsak previdna človek dosti sam prepričan. Navadno plešejo na kmetih javne brez nadzorstva; vsi stari, ki že v grob vise, in mladi, ki se jim še mleko iz ust ceči, gnetejo se okoli brjarjev, kakor muhe okoli medu. Kolikokrat je videti poleg nosečo mater z detetom na ročji, katero na vsakem kraju za krilo vlečeta še mala dečka, da vsi skupaj zrejo plesalce. — Je to moralno? Ali se no veepi na ta način že nježni mladosti v serca strupena požljivost do plesa? O da, in še v kaki mori! Kolikokrat se vidi, da poleg plesišča poglavci obojega spola še ne 10 let stari, v grupah skupaj plešejo; je to pravno? V svetih knjigah stoji: „Pohujšanje sicer mora priti, a gorje temu, po katerem pride!“ To je govoril Jezus, večna resnica. Za mojo mladosti so se plesi vršili še nekako v duhu starih Grkov, kakor Olimpijske igre; v vasi, kjer je bil ples, smo se sešli z znanci in prijatelji bližnjih vasi, smo med seboj prijateljsko kramljali, božjo kaplivo v miru uživali in se počisto kratkočasili. Kaj so pa zdaj godi? tepeži, boji in uboži! Ali so pretekli čas plesali v kaki občini, da bi se ne bili pretepali? Mislim da ne. Surovost mladenčev je tako obila postala, da jim ni nič več svetega. Junaki se skazujejo, katerim se mora vse vpogniti, tudi županstvo. Koliko postane nesrečnih trpinov, ki so na plesu pretepeni — koliko prezgodnjih smerti radi tepeža pri plesu? To je moderno barbarstvo v največjem cvetju.

Se nekaj mi teži vest, in to je na kmetih tako ogromno se množče siromaštvo, ki ima tudi svoje gnezde v plesiščah. Dva nimanica obojega spola se vidita omaškerana prvič na plesišču, spoznata in zaljubita se. Kaj sledi iz tega? Človek je človek, in tudi angelj v skušnjavi ni varen, da ne bi podel; prekoračita mejo poštenosti, in nasledek tega je posilna poroka. Koliko takih siloma porok so že plesi krivili! Na ta način se na kmetih množijo številni nimanicev kateri se v teku časa pomnože v neznošljivo breme občine.

Da bi pa kdo pisca tega bornega premišljevanja predrzno ne obsočil, češ, ta hoče, da ker vsi žalosti umrjemo, in se nikoli nič ne razveselimo, temu odgovorjam že naprej, da obsojam ples, kakor se sedaj vršijo, a da nisem proti vsakemu plesu, ki bi se dostojno vršil. Plesi kaj so verše v krajinih prostorih, vhod naj bo pripuščen le tistim, ki so za ples in njihovim varvalcem, oziroma roditeljem. Nadzorstvo bi moralo biti zraven, da bi nebeden ne plesal več kakor je dostojno in njegovemu zdravju koristno. Plesati naj bi se smelo le o primernih časih in ob delavnikih, a ne ob nedeljah.

H koncu tega premišljevanja se obračam do vseh človekoljubov, naj vsak po svoji moči na to dela, da se našemu kmečkemu ljudstvu tako škodljivi plesi odpravijo, posebno pa do g. županov, ker v njih rokah je ples dovoliti, ali zabraniti. G. Župani! nikar ne odvracajte odgovornost na svoja starešinstva, ker niso ista odgovorna, ampak Vi; Vi ste iz vrševalci krajne policije, v katere področje spada dovoljevanje plesov. Lahko se je slepiti in odgovornost odvracati na drugega, ali kadar je dajati račun, zakaj se je to dopustilo, se rade spolneje besede od neizprosiljivega sodnika. Koliko mora nekater župan trpeti zaradi razposajenih fantov svoje občine, ne dovolivši jim ples, ker v sosedni občini plešejo. Ako bi vsi župani enako moško in dosledno ples zabranjevali, bi jih bilo že prav lahko odpravili in si pridobili velike zasluge za blagor občinstva.

S Krasa. K dopisom o plesu na dolenjem Krašu, sprejmi draga „Soča“ še ta dodatek.

Dne 24. julija bil je ples v Selih. Sela so pod brestoviški „zvon“. Med Seljani pa in Brestovci je vedno kak prepir, ki je povzročil vže več „baruf“.

A ona „barufa“ ki je bila 24. julija presešla je vse druge. Bila je prava bitka, recimo naj pri Maglaju. Kedor je prišel one nedelje v Sela, videl je možke stati pred vrati krčme, v kateri se je plesalo, s previhanimi rokavi in slisal tihe besede: Kedar se začne? Tega začetka ni bilo treba dolgo čakati. Nek krik na plesišču aš je čul in vse je bilo skupaj. Hajd na boj! Možki in ženske z rakličji, otroci s kamenjem vse je skupaj drvilo na Brestovce. Nekateri so skakali skozi okna, žene so pa za njimi upile: Dajte jih, lumpe! Na dvorišču pa cel „batibuj“. Ali so se v tej bitki rabile „britve“ ne vem, znano je pa, da so bili od strani Seljanov 4 močno ranjeni — od Brestovcev koliko — mi ni znano. — Drugi dan preiskava, vožnje v Komen, šivanje ran, etc. etc. Basta! Constiles! koliko časa bo to trpelo?

„Kraševce, kaj praviš na to?“

Kraševce.

Iz Vipave, dne 1. avgusta. — Nevoljno vrgel sem zadnji list Soče na stran, prebraviš dopis iz Ajdovščine z dne 28. julija. Dopisnik rabi sicer v začetku staro frazo o „omki in napredku“ — kaka je pa njegova omika, razvidi se, rekel bi, iz celega dopisa, še bolje iz vrstic, v kojih napada miroljubnega, občespoštovanega moža. Preverjen sem, da se je blagi mož, prebraviš dopis nasmehnil, rekoč: „tanta buoa' ora“ tar danes na napade še misli več ne; toda nelepo in nehvaležno bi bilo, ako bi drugi na tako napade molčali. Jaz sicer ne simpatizujem v obče s postopanjem židov, toda tega žida in njega družino vaelej spoštujem. Navesti bi mogel mnogo dobrih dol tega moža, zadostovalo bode pa navedenje samo enoga dejanja, iz kojega mu bode zmogel spoznati bralca „glavo in srce“. Kot bivši večletni zdravnik v Ajdovščini popraševal me je ta napadeni žid in njegova družina mnogokrat, katere bolniko zdravim. Meni ni bilo v začetku to popraševanje ljubo; ko sem pa še lo črez dolgo časa vzrok tega na sled prišel — z dobrim dejanjem se ta žid ni nikar bahal — zahajal sem sam k njemu ter mu naznanjeval siromašne bolnike, in ti dobivali so od njega dobro juho, potrebno hrano, pijačo, srajo, rjulo in celo denar za zdravlila. — Meni so razmere v Ajdovščini precej dobro znane in sem popolnoma na strani žida, ki je v svojo sveto dolžnost kot občinski svetovalca storil, ako je bil proti nasvetu in sklepu starešinstva. Sedajoi farovž sicer ni prostoren, toda na lepem, tihem, zdravem kraju in za enoga človeka kakor navlaš napravljen.

Večkrat sem bil v dotiki se sedajnim g. župnikom, ali nikdar mi ni tožil čez „neprimerno stanovanje“. Toda treba je bilo dvema vstreči, posebno pa enemu od teh pomagati — caveat consules — in ne bogati občini za sedaj nepotrebne stroške nakladati. Gospodu župniku s tem gotovo ne bo vstroženo, in on se bode vže črez ono leto kesal, da je moral pustiti mirno, prijazno stanovanje in se podati v novo, kjer ga bode po zimi burja od vseh strani pihala, po leti pa vroče solnce pripekalo — kesal se bode tembolj, ako se ne bode pri popravni staro, z mokroto napolnjeno zidovje do tal podrla. Ako ima občina kaj denarja na razpolagauje, naj si vendar enkrat raji napravi tako potreben vodotok, da ne bo treba piti občanom nezdrave vode. — Konečno dopisniku, ki je Ajdovcem prav farizejski namignil, da bi tega žida iz občinskega odbora pahnili, vže danes povem, da ga bo lo zavedani, hvaležni Ajdovci pri prihodnjih volitvah gotovo zopet volili — ne vem pa, ali jim bode hotel še dalje robotati.

J. dr. K.

Opomba uredništva. Ta dopis smo priobčili, ker sami ne poznamo razmer, da ne bi mogel kedo misliti da zapiramo resnici pot.

Politični razgled.

Naš cesar pride 6. dne t. m. v Gaštin pozdravit nemškega cesarja, kateri je zdaj tam v kopelih.

Državni zbor se snide, kakor dunajske novine poročajo, 24. dne sept. da bo razpravljal davek na spirit in sladkor in izvoli poslance v delegacijo. Po tem boti zborovali delegaciji; za njima pa deželni zbori.

Znani državni poslanec Lienbacher si je izprosil vpokojenje. Ker bo prost državnega službovanja, bode ložeje uganjal svojo švigavo politiko mej desno in levo stranko državnega zbora.

Bolgarske zadeve se ne morejo nikakor rešiti, ker so zgubile pravo pot. Rusija jim neče, drugi jim pa ne morejo pomagati. Knez Koburčan si ne upa zasesti prestola, dokler ga vele-vlasti ne potrdijo; Bolgari ga pa silijo naj jim tudi brez potrjenja pride vladat. Ako jim ne pride izvoljeni knez kmalu, hočejo Bolgarijo ne-

odvisni kraljevini proglasiti in Batenberžana nazaj spraviti, ali pa republiko ustanoviti; če jim obvelja.

Na Italijanskem je umrl ministerski predsednik Depretis, kateri je umel irredento tečiti in je dovedel Italijo k avstrijsko-nemški zvezi. V Rusiji je umrl pa znani Katkov, najodličnejši in najuplívnejši politikar.

Domače in razne vesti.

Dr. A. Gregorčič, ki je dalje časa redno sodeloval pri našem listu, odpovedal se je temu poslu pred dobrim mesecem, ne da bi bil obesil to svojo odpoved na veliki zvon. Ali stvar se je vendar zoznala, kakor jo naravno, in marsikdo je menil, da mora glede tega kaj poprašati, pojasniti ali sploh kaj omeniti. Najmodrejši kakor navadno, zdel se je „Corriere di Gorizia“, ki je prinasel v številki 88. vest, da se govori (namreč pri „Corrierovem“ uredništvu najglasneje), da dr. Gregorčič se je odpovedal „Soči“ vsled pritisa ali ukora od cerkvene oblasti, ki bi se ne bila ujemala z njegovim časnikarskim delovanjem, ter je dodal tej svoji povesti še polivko kakeršno kuha židinja v Ritterjevem kotlu. Magistratov dopisnik poslal jo to vest uže kot gotovo resnico oblaženo s hrenom in poprom za Slovence, v tržaški „Mattino“; neki židovski bahalč pa v graško „Tagesspost“, dodavi nekaj izmišljotin o gorškem vladiki in nekaj o „Soči“. Iz teh listov prišla je vest po Izraelovih sinovih v „Wiener Allgemeine Zeitung“ v praško „Politik“ zopet v Corriere v št. 91. (in sicer zdej kot dejanska resnica) in v drugo listo. Da bi so ta cvet židovske domišljije in drznosti ne širil dalje po svetu in begal čitateljev, katerim razmere niso znane, objavil je dr. Gregorčič v čerajšnji 92 številki „Corriere“, sklicujoč se na § 19. tiskovno postavo, da po „Corriere“ in drugih listih naznanjena vest, da bi se bil odpovedal našem listu vsled pritiska z duhovsko strani, je popolnoma izmišljena, rekoč, da je odložil začasno pero, ker jo sam hotel brez najmanjšega posrednega ali neposrednega upliva cerkvenih predstojnikov na ta njegov sklep, katerega ni niti naznanil nikomur, dokler ga ni izvršil, razen njim, ki imajo z listom opraviti. To naj služi tudi našim čitateljem, ki so nas o tem popraševali, v pojasnjenje in v zagotovilo, da tudi mal listič peče židovsko „gospodo“, ako je primerno uredovan. Zato prosimo svoje rojake, naj bi nas obilo podpirali pri našem težavnem podjetju.

Premeščeni so gospodje sodniki: Gironcolijiz Cerknega v Kanal; Dejak iz Novega Grada v Sozono in Milovčič iz Trsta v Cerkljo.

Suša je okoli Gorice poljsko že ukončila; tudi iz grozljaja ne bo nič, če ne pride preč dož.

Preskušnja gojencev tukajšnjega deželnega zavoda gluho-nemov bo letos dne 13. avgusta od 9—12 ure predpoludne.

Naznanilo. Razstavo cerkvenih oblačil napravi letos bratovščina „vednega čiščenja“ teden sv. Jerneja, to je: dne 21. 22. 23. in 24. tekočega meseca avgusta in sicer v hiši Matilde grofinje Coronini v Rabatišči. — Ob enem bodo postavljeni na ogled tudi razni darovi, namenjeni svetemu Očetu v vozilo o Njegovih petdesetletnici.

Za živinorejce. C. kr. kmetijsko društvo naznanja, da pojde sredi tekočega meseca avgusta društveni tajnik v Beljansko dolino nakupit bike čistega ondašnjega plemena.

Po-estniki, kateri želé porabiti to priložnost, da si priskrbé kako žival omejenega plemena, naj so obrnejo v ta namen do društvenega urada; poprej pa morajo depositirati približno ceno živali, ktere nameravajo kupiti in kolikor treba za prevažanje — in sicer 180 gld. za vsacega bika in 300 gld. za vsako kravo.

Naročila se sprejmajo do 12. avgusta t. l.

Utonil je pretekli terek 25 letni mož. Peljal je ženi perito k Soči, šel se kopati in je zginil v vodo.

Porcijunkule se je v terek mnogo ljudi udeležilo na „kapeli“ in pri „Kapucinih“, na „Sveto gor“ je bila pa velika procesija iz solkanske fare.

Politično društvo „Edinost“ v Trstu je sklenilo v seji 29. dne p. m. kakor dosedaj izdajati svoj list „Edinost“ kateremu je bil urednik ranjki Dolenc.

Družba sv. Cirila in Metoda je za naše slovenske težnje tako važna, da moramo našim čitateljem vsaj še najvažnejše izjave v glavnej skupščini v Trstu podati. Iz tajnikovega poročila vemo, da je bila prva glavna skupščina tega društva pred enim letom v ljubljanski čitalnici, kjer je bilo izvoljeno osrednje vodstvo s sedežem v Ljubljani. Od tistoga časa je imelo vodstvo 12 sej in jo ustanovilo 64 podružnic po raznih krajih na slovenskem; napravilo je

otročka vrta v Celji in v Trstu, in 7 šol v raznih krajih, ki so raznarodovani jako izpostavljeni; podpiralo je tudi dijaški kuhinji v Celji in Ptujih, in je razdelilo mej koroške Slovence več sto knjig. Ker je društvo na katoliški narodni podlagi, se je njega vodstvo peknilo prevzvišenim vladikam (škofom) po Slovenskem; namreč v Ljubljani, v Gorici in v Trstu. Ti dostojanstveniki so se pohvalno izrekli o našem šolskem društvu in obljubili ga po svoji moči podpirati ter duhovstvu in ljudstvu priporočati.

Iz denarničarjevega poročila vidimo, da je imelo društvo do zdaj prav blizo 13 tisoč goldinarjev dohodkov; stroškov pa blizo 3 tisoč 5 sto gold. Podružnici: moška in ženska v Trstu, sti donesli nad tisoč 5 sto gld. celjska pa nal 7 sto gld. Zavarovalnica „Slavija“ je darovala 5 sto gld.; znani rodoljub Kalister v Trstu 2 sto gl.; več nego 30 oseb in društvenikov je dalo po sto gl.; Josip Rozman v Ljubljani, Primož Šubic v Utovljah in Magdalena Golob v Radovljici so se celo na smrti postelji spomnili tega našega koristnega društva in so mu zapustili po sto gld.

Po poročilu blaginikovem so se zvrstili naveti in prošnje podružniških zastopnikov, moj katerimi se je oglasil tudi zastopnik naše goriške podružnice g. mejni grof Obizzi z dobrim uspehom, katerega bomo o svojem času zabeležili.

Po zborovanju je bil skupen obed, pri katerem je bilo mnogo presrešnih napitnic. Za obedom si je množina udeležnikov šla ogledat še ustanovljeno otroško zabavišče, v katerem se je vršila preskušnja v veliko zadovoljnost nazočih. Potem so se zastopniki vrnili zopet v razne kraje svoje slovenske domovine.

Tako se je zvršilo II. občno zborovanje „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Trstu dne 29. julija 1887 Slovincem v korist in Italijanom v čast, ker so se pri tej priliki njih privrženci izdržali nekdanj navajeno nagajivosti.

V otroškem vrtu je bila pretokla sabota javna preskušnja, katera je pokazala, kako zelo koristen in potreben je otroški vrt, in kako velika dobrota je za otroke, da si morejo v razumljivem maternem jeziku svoj um na tak prijeten način igrati se bistriti. Nazočih je bilo mnogo poslušalcev, med njimi gospodje vitez Tonkli, dr. Gregorčič, prof. Cerin, gospoda vikar in župan iz Polgore.

V bolnišnico so jih pripeljali vse poročane in celo posekane od plesa iz Brd, tako pripovedujejo po Gorici. Mari so se rezali in sekali, da bi se jih Bog usmilil in jim poslal silno potrebnega dežja?

Idrija na Kranjskem, kjer kopljejo živo srebro, bo slavila 14. dne t. m. svojega rojaka, bivšega škofa Wolfa, kateri ima mnogo zaslug za slovenski narod. Na ondajšnji farni cerkvi sv. Barbare napravljajo mu spomensko ploščo, katero bodo omenjeni dan slovesno odkrili. Slavnostni program je precej obširen, in obilno prijetne zabave so rodoljubni Idričani za ta dan preskrbeli na svoje stroške; celo vozno od Logaca in nazaj in prenočišče dajo udeležnikom slavnosti brezplačno. Kdor želi kedaj Idrijo obiskati, ima gotovo zdaj najprijetnejšo priložnost.

Vojakom namerava ministerstvo zboljšati hrano tako, da vsakemu doča 4 kr. za verčerjo; kar znese na leto za vsakega 14 gld. 60 kr.; za vse vojake skupaj na leto pa okoli 4 milijonov gold.

Pijančevanje namerava vlada zabranjevati, zato je naročila političnim gosposkam, naj ji predložijo izkazke o številu gostilnic, kavaren, slaščičarnic, obrtnih in trgovin, ki se pečajo z žganjarsko kupčijo. Silna potreba je ljudstvo odvracati od te pokončevalne pijače.

„Katoliško tiskarno društvo“ so ustanovili Kranjci in je imelo 27. dne p. m. v Ljubljani svoj prvi občni zbor. To društvo prevzame v svojo last že ondot obstoječo „Katoliško tiskarno“ in „Katoliško bukvarno“. Da bo trdno in njegovo delovanje uspešno, je gotovo, ker pokrovitelj mu je milostljivi gospod knezoškof Missia. udje pa večinoma kranjski duhovniki.

Vzorni načerti kmetijskih stavb; namreč vinske kleti, skedanja, govejevi in konjskega in svinjskega kleva so izšli v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani in se dobe za 1 gld. Marsikdo bi si rad napravil dobro kmetijsko stavbo, pa ne ve kako, toraj naj si kupi te vzorne načrte.

Josip Stritarjevih zbranih spisov sta izšla 5, 6 in 7 snopič po 25 kr. v Ljubljani pri Kleinmayr-ju in Bamber-gu.

Za mladino je izdal knjigor Giontini v Ljubljani 4 primerne knjižice z naslovom: „Naselnikova hči“; „S prestola na morišče“; „Sita mala Hindostanka“ in „II. del Narodnih pripovedek“.

Knižica za mladino je začela izhajati v zvezkih v Ljubljani; kdor hoče mladini dobrega berila priskrbeti, naj ji jo naroči pri „Slovenskem učiteljskem društvu“ v Ljubljani.

Zahvala. Velčastiti gospod Franjo Kodrič,

c. k. sodnik v Tolminu je podaril tukajšnjemu vojaško-veteranskoemu društvu 50 gld., za katero veliko svoto se izrekuje najtooplejša zahvala.

V Tolminu dne 31. julija 1887.

Predstojništvo veteranskega društva v Tolminu.

Za babice bo letos slovenski tečaj. Od tistih, ki se ga hočejo udeležiti, zahteva se, da razumejo italijansko povabilo k temu tečaju, in da znajo slovensko brati.

Nauk, kako pomagati živini o porodu, dobi se v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani. Knjigo je spisal ranjki dr. Bleiweis. Koristila bo živinorejcem in živinozdravnikom; toraj naj si jo kupijo. Otrokom in nedoraslim je pa ni pustiti v roke.

Cenjenemu dijaštvu slovenskemu. Dijaki slovenski razstrešeni smo po pre mnogih mestih in učiliščih. Navz ic temu čitimo venderle predobro, da smo jednega rodu sinovi; iste imamo želje, iste težnje: izobraževati se, da postanemo nekdanj učitelji narodu našemu. Ker nam ni dano, da bi se učili na skupnem zavodu, da bi se poznali, okleniti se moramo tem trdnjše jedine priložnosti, ki nam je dana, da se snidemo, spoznamo in združimo, in ta je — na dijaški veselic!

Zato podpisani odbor vabi uljudno vse cenjeno dijaštvo in drugo čestito občinstvo naše, da se udeležijo mnogobrojno imenovane veselice, ki jo priredimo 15. avgusta v Novem Mestu. — V Novem Mestu? Da! Po Gorenjskem, Notranjskem in Štajerskem bile so že dijaška veselice; polno je drugih slavnosti. Ludovice Dolenjske se malokdo spomni. Zakaj? Ker ni železnice. — Toda, odločnega moža to ne sme strašiti. Ako železnica ne nosi kulturo doli, kaj to nam, da je no bi mogli nosti mi! Tem potrebnejše je. Če pa je pot nekoliko težavnejša, ima nasproti Novo Mesto skoro da najlepše in najprimitivnejše prostore na Slovenskem v svojem novom, z novim, lepim odrom preskrbljenem „Narodnem domu“. Ne daj se toroj nikdo plašiti od dolgo poti! Potni les v roke! Komur pa je prikladnejša pot po železnici, le-tu se pelji do postaje „Vidom-Krško“; zadnja dva dneva čakali bodo pri vsakem vlakcu vozuvi, da odvedejo došlo v Rudolfovo. Vsem udeležencem dijakom bodo preskrbljena stanovanja, kdor se oglasil pri odboru. One, ki želé sodelovati pri petji, prosimo, da pridejo jeden dan prej k skušnji, ker le popolnem izvežbani morejo na oder. Kdor želi kakega pojusa, oglasil naj se pri „Odboru, via g. Jancz Krajec v Novem Mestu“.

Pridite, bratje dijaki! z vseh naših srednjih učilišč v obilnem številu, da si padamo roko, odkrijemo svoja srca in ukrepimo prijateljske vezi v prospeh vzajemnega našega dela v bodočnosti! Da so torej vidimo 15. avgusta v Novem Mestu!

V Ljubljani 30. julija 1887.

ODBOR.

Pravila

goriškega telovodnega društva: „Sokol“.

I. Ime, sedež in namen društva. Društvena zastava in obleka.

§ 1. V Gorici ustanovilo se je telovadno društvo „Sokol“, kateremu je namen izpodbujati ter dajati priliko in navod k pravilni telovadbi.

Društvena zastava je belo-modro-rudeča s črno-rumenim trakom in s sokolom vrh droga. Društveno obleko in kedaj se sme nositi, določuje društveni odbor, oziroma občni zbor.

II. Sredstva v dosego društvene-ga namena.

§ 2. V dosego svojega namena delalo bo društvo lo-le:

- napravi telovadnico, pristopno udom in neudom, ter postavi v njo telovadne učitelje;
- izdajalo bo tiskovine mereče na telovadbo;
- prirejalo bo javne telesne vaje, izlete, večerne shode z deklamacijami, petjem, glediskimi igrami, berili, predavanji in plesom ter druge primerne zabave.

Za svoje namene imelo bo društvo pevski zbor ter svojo godbo in trobce.

§ 3. Denarna sredstva bo dobivalo društvo:

- po vplačilih društvenikov (§ 5);
- po čistih dohodkih veselice in zabav;
- po radodarnih doneskih.

III. Pristop in odstop društvenikov.

§ 4. Kdor hoče biti društvenik, oglasil se pri odboru, ki prošilca sprejme ali zavrne, ne da bi moral navesti razloge. Častne imenuje občni zbor na predlog odborov.

Kdor hoče izstopiti iz društva, mora to naznaniti odboru vsaj tri mesece pred koncem leta.

Društvenika, ki po večkratnem opominjanju ne izpolni svojih dolžnostij (§ 6.), ali ki se svojim vedenjem kot društvenik dela društva nečast, sme odbor izključiti. Ko se dotičniku naznani odborov sklep, prenehajo njegove pravice do društva; a odbor ima pravico iztirjati od njega zastale pristojbine tudi po sodnijski poti.

IV. Dolžnosti in pravice društvenikov.

§ 5. Društveniki ločijo se glede dolžnosti in pravic: v telovadce, podpiratelje, pokrovitelje in častne ude. Koliko vstopnine, mesečnine in drugih pristojbin bodo plačevali posamezne vrste društvenikov, določi redni občni zbor za vsako leto posebe (§ 9. c.).

§ 6. Vsak društvenik je dolžan:

- plačevati določene zneske (§ 5.) o pravem času;
- pri društvenih vajah, veselicah in izletih držati se reda, ki ga določi društveni odbor;
- pospeševati društven namen in varovati njegovo čast.

§ 7. Vsak društvenik ima pravico:

- do društvene obleke po določbi društvenega odbora, oziroma občnega zbora;
- da se udeleži pevskega poduka ter društvenih veselice in izletov;
- da pri občnem zboru nasvete stavi, glasuje, voli in volitev sprejme;
- da ga društvo po smrti spremlja z društveno slovesnostjo k pogrebu.

Telovadci imajo vrhu tega pravico do telovadnega poduka in vaj.

V. Društvena uprava:

§ 8. Društvena opravila oskrbujejo:

- občni zbor;
- društveni odbor;
- razsodniki.

A. Občni zbor.

§ 9. Prvi občni zbor skliče osnivalni odbor; druge občne zbere, redne in izredne, sklicuje starosta ali njegov namestnik.

Redni ali letni občni zbor skliče se vsako leto meseca januarja; izredni občni zbor skliče se kadarkoli po sklepu odborov, ali če to zahteva tretjina vseh udov. Vsak občni zbor skliče se vsaj 8 dni pred zborovanjem po okrožnici ali po vabilih, na katerih mora biti naveden dnevni red. Ako je na dnevnem redu razdružba, treba je razposlati vabila 14 dni pred zborovanjem. Občni zbor sme sklepati, če je navzoča tretjina domačih, t. j. goriških udov; da sme sklepati o razdružbi, morati biti navzoči dve tretjini domačih, t. j. goriških udov.

Ako bi na prvo vabilo h kateremu koli občnemu zboru ne došlo potrebno število udov, skliče se za 14. dan potem drug občni zbor, kateri je sklepčen ne glede na število došlih udov.

§ 10. Dnevni red rednega občnega zbora obsega:

- odborovo poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu;
- društveni račun za preteklo leto;
- določanje mesečnih in drugih doneskov društvenikov raznih vrst (§ 5.) in proračun za naslednje leto;
- potrjenje in razglašanje odborovih določeb oziroma prememb glede društvene obleke in izletnega reda;
- volitev treh pregledovalcev društvenih računov;
- volitev društvenega odbora, namreč staroste in 6 odbornikov;
- volitev treh razsodnikov;
- premembo društvenih pravil;
- imenovanje častnih udov;
- razdružbo.

Točke h., i. in j. smejo biti tudi na dnevnem redu izrednega občnega zbora.

§ 11. Občnemu zboru predseduje starosta ali njegov namestnik. Glasuje se ustno ali z roko, voli pa po listkih. Da je kateri predlog sprejet, treba nadpolovične (absolutne) večine glasov; če se po kaže enako glasov, odloči glas predsednikov. Pri volitvah zadostuje relativna večina glasov; pri enakem številu glasov napravi se ožja volitev; če je zopet enako število glasov, odloči žreb. Zunanji društveniki, ki ne morejo osebno udeležiti se občnega zbora, smejo voliti in nasvete staviti po društvenikih, ki so jih v to pismeno pooblastili.

(Dalje prih.)

Poslano.

V 29. št. cenjene „Soče“ od 15. julija t. l. na 1. strani v tretji koloni od zgoraj peta vrsta se bere sledeče: „Cenjena so na Kranjskem zemljišča veliko nižje, nego pri nas, ker so jih cenili, kakor se pripoveduje, cenilci, željni križcev in drugih odlikovanj.“

Ne zdi se mi vredno temu natolčevanju natančno odgovarjati, samo rečem: besedovanje, da bi bili cenilci hrepeneli po križcih in drugih odlikovanjih, je neopravičeno, ker nobeden cenilec po dokončanej vcenitvi ni bil odlikovan. To je dokaz, da vcenilci niso vladi ugajali, in da tako more le tak govoriti, ki nima nikakega pojema kako in na kakej podlagi se je vcenitve vršile. Pomilovanja vredno je tako govorjenje, ki zbuja sum, srd in sovraštv med občinstvom.

Vcenilec kateremu je bila pravica višje nego odlike,

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraji se razpisuje: a) mesti učitelja-voditelja enorazrednic v Otaležah in na Ličušnjem; b) mesti učitelja in učiteljice v Kobaridu; c) mesti potovalnih učiteljev za Ravno-Gorje, in za Reko-Police; d) mesto podučitelja v Kobaridu. Prosilci za mesti pod a) morajo biti sposobni učiti tudi verstvo; oni za mesto učitelja v Kobaridu pa dobro izurjeni v godbi na gosli, ker je učiti gosli odgojence c. k. pripravljavnice.

Dohodki prvih 4. mest so III. vrste v deželni postavi 10. marcija 1870 in 4. marcija 1879 določeni. Potovalna učitelja dobivala bosta 100 gl. odškodnine za poti in postavne dohodka podučitelja.

Prosilci naj vložijo sem-le prošnje s postavnimi spričevali naj dalje do 15. septembra t. l. po njih predstavljenih oblastnijah.

C. K. OKR. ŠOLSKI SVET V TOLMINU
dne 29. julija 1887.

Razpis učitelj. služeb.

V tem okraji se s tem razpisuje službe učiteljev-voditeljev enorazrednic v Kalu, Batujah, na Berjah in v Ravnici, pa mesto učiteljice v Ozeljanu.

Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste poleg dež. š. postav 10. marcija 1870, in 4. marcija 1879 t. j. za izprašane gl. 530, oziroma gl. 380, za neizprašane pa gl. 410, oziroma gl. 346.

Vrh tega dobival bode učitelj v Kalu gl. 100 mestne prilike.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti in za zvanje tudi se spričevalom c. k. okrajnega zdravnikarja je vložiti do 10. septembra t. l. semle po predpostavljenih oblastnijah.

Za omenjene službe sprejemajo se tudi v začasno službo, katero nastopijo 1. septembra, tedaj je vložiti prošnje do 15. avgusta t. l.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
v Gorici. 21. julija 1887.

PISAR

do bi takoj službo za 1 gl. 30 kr. dnine. Odpovedni rok je 4 tedne.

Zmožen mora biti Nemščine in Slovenščine v besedi in pisavi, ter mora imeti točno, pravilno in lepo pisavo. Prošnje za njo je vložiti sem-le in v njih dokazati starost, stan in dosedanje službovanje.

C. kr. okrajno glavarstvo v Sežani.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dae 5. sept. t. l. začne javna dražba (kant) nerešenih zastav II. četrt leta 1886, t. j. fistih, ki so bile zastavljene aprila, maja in junija 1886.

Ravnatelj: KONRAD pl. FABRIS.

V gostilnici „PRI SOLNCU“ ulica Morelli št. 15

prodaja se
PIVO OD A. DREHER-JA
po 24 novcev liter.

Placuta št. 28

VELIKA ZALOGA
ČRNEGA VINA
prve vrste
po 14 kr. liter
je na Placuti v hiši št. 28.

Spod 56 litrov skupaj se ne odaja. Odprta je vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne; ob nedeljah le dopoldne.

Placuta št. 28

Naznanilo kmetovalcem.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da imam veliko zalogo prav dobrega žveplenega apna ali gipsa (škajole), ki se dobi po prav primerni ceni, pri meni v Solkanu.

Priporočam se

Av gust Kovačič.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

krojačnici Ignacija Steinerja,
ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbire narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " dečke	" 6 " 15 "
" " " " otroke	" 3 " 10 "
Površne pomladanske sukne	" 8 " 30 "
Pomladanski šaki	" 5 " 15 "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brezplačno in prosti poštnine.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospe od 4 do 15 gl.

Samo sredi Raštelja št. 7.
Na debelo — na drobno.

ANTON POTATZKY V GORICI.

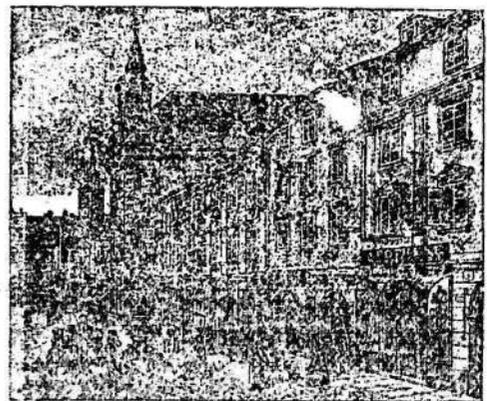
Bogata zaloga: norimberškega in golantarijskega blaga, lepotečja, dišav, igrač, nogovic, šivnih priprav, sukancev in preje, krojaških in čevljarjskih potrebščin, priprav za potnike in kadilce, cigaretne papirja, celuloidnih zavratnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; posebnost: najfineje igle za šivalne stroje.

Strune za rana godala, in sicer za: gosli, citare, kitaro, bas, glasovir itel.

Za pomladno setev se najtopleje priporočajo

Raznovrstna semena zelenjav in trav.

Na drobno in na debelo.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem mestnem trgu,

priloga tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradi (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim so ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspoh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlateni o, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezn na vrtnici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozorjamo, da so tisto istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht), je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po ukih, bolečine v križu ter živcih, otokline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Müllču“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

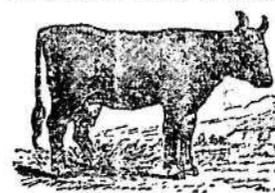
Če ni na steklenici zraven stoječega zna menja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnilo.

Planinski zeliščni sirup kranjski, za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratobol, jetiko, prsno in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice, ne smeje se v nijednem gospodinjstvu pogrežati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih i. obistnih boleznih, v škatljah 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava so s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.
Štupa za živino.

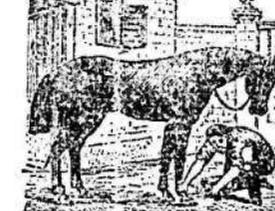
Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plučnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, otisčanji od sedla in oprave, pri sušici itd. s kratka pri vseh vnujih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila so samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljajo.